ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΟΙ ΟΛΟΥ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ, ΕΝΩΘΕΙΤΕ !

ΚΥΡΙΑΚΗ, 13 τοῦ Φλεβάρη 1949

ΕΡΓΑΤΗΣ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΤΡΟΤΣΚΥΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΚΥΠΡΟΥ (ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ 4ης ΔΙΕΘΝΟΥΣ)

Διευθύνεται ἀπὸ ΣΥΝΤΑΧΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ	Ὑπεύθυνος : ΓΙΩΡΓΗΣ ΧΕΙΜΑΡΡΙΔΗΣ	Γράμματα - Ἀνταποκρίσεις : Λευκωσία — Ἁγ. Ἀντωνίου 1	ΛΕΥΚΩΣΙΑ — ΚΥΠΡΟΥ 2η χρονιὰ — 74 φύλλο	Συνδρομὲς Ἐσωτερικοῦ : Χρονιάτικη 10|-. Ἑξάμηνη 5|-	Κυκλοφορεῖ κάθε ΚΥΡΙΑΚΗ Τιμὴ 1 ΓΡΟΣΙ

«Ὁ Μὰρξ δὲν ἔδειξε μόνο ἐνθουσιασμὸ γιὰ τὸν ἡρωϊσμὸ τῶν ὀπαδῶν τῆς Κομμούνας — «ποὺ ζητοῦσαν νὰ καταχτήσουν τὸν οὐρανὸ» ὅπως ἔλεγε. Στὸ ἐπαναστατικὸ (ἐκεῖνο) κίνημα τῶν μαζῶν, ἄνκαι δὲν ἐπέτυχε τὸ σκοπό του, εἶδε ὁ Μὰρξ μιὰ ἱστορικὴ ἀπόπειρα τεράστιας σημασίας, μιὰ συγκεκριμένη πρόοδο στὴν παγκόσμια προλεταριακὴ ἐπανάσταση, ἕνα ΠΡΑΧΤΙΚΟ ΒΗΜΑ ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΕΡΟ ΑΠΟ ΕΚΑΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ».

(ΛΕΝΙΝ)
(Κράτος ἡ Ἐπανάσταση»)

Γιὰ πολλοὺς μικροαστοὺς ποὺ δὲν ἔχουν οὔτε πένα οὔτε πινέλο, ἡ «φιλία» ἡ ἐπίσημα σφραγισμένη μὲ τὴν ΕΣΣΔ εἶναι ἕνα εἶδος πιστοποιητικοῦ πὼς ἔχει κανεὶς ἀνώτερα ἠθικὰ ἐνδιαφέροντα. Ἡ προσχώρηση στὴ μασονία ἢ στὶς φιλειρηνικὲς λέσχες εἶναι ἀρκετὰ ἀνάλογη μὲ τὸ νὰ εἶναι κανεὶς μέλος στὶς ἑταιρίες τῶν φίλων τῆς ΕΣΣΔ, γιατὶ αὐτὸ ἐπιτρέπει νὰ ζεῖ κανεὶς δυὸ ὑπάρξεις ταυτόχρονα: μιὰ ταπεινή, στὸν κύκλο τῶν καθημερινῶν συμφερόντων, καὶ τὴν ἄλλη ἀνώτερη. Οἱ «φίλοι» ἐπισκέπτονται ἀπὸ καιρὸ σὲ καιρὸ τὴ Μόσχα. Κρατᾶνε σημειώσεις γιὰ τὰ τραχτέρ, γιὰ τοὺς παιδικοὺς σταθμούς, γιὰ τὶς παρελάσεις, γιὰ τοὺς προσκόπους, γιὰ τοὺς ἀλεξιπτωτιστές, γιὰ ὅλα μὲ μιὰ λέξη, ἐχτὸς ἀπ' τὴν ὕπαρξη μιᾶς νέας ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΙΑΣ.

«ΠΡΟΔΟΜΕΝΗ» (ΤΡΟΤΣΚΥ)

ΚΑΙ ΠΑΛΙ ΚΑΙ ΞΑΝΑ: ΚΑΤΩ Η ΕΝΩΣΗ !

«Μπροστὰ στὴν ἀπειλὴ τοῦ φασισμοῦ, τὴ μεταβολὴ τοῦ τόπου μας σὲ πολεμικὴ βάση, τὸν οἰκονομικὸ ἀφανισμὸ τοῦ λαοῦ μας, τὴ διαιώνιση τῆς ἐθνικῆς μας ὑποδούλωσης καὶ μπροστὰ στὸ γέμισμα τῶν φυλακῶν ἀπὸ τὰ πιὸ τίμια κ' ἐκλεκτὰ μέλη τῆς ἐργατικῆς τάξης καὶ τοῦ ἐργαζόμενου λαοῦ, ἢ πρέπει νὰ παραδοθοῦμε χειροπόδαροι καὶ νὰ δοθοῦμε στὸ ἰμπεριαλιστικὸ χασάπικο, ἢ θὰ παλαίψουμε ἕως τὸν τελεφταῖο, γιὰ ὅ,τι ἀποτελεῖ τὸ πιὸ φυσικὸ καὶ ἀναφαίρετο μας δικαίωμα: Γιὰ τὸ ψωμί μας, γιὰ τὴ λευτεριά μας, γιὰ τὴ ζωή μας. Γιὰ νὰ μπεῖ τέρμα στὰ κάγκελα καὶ τὰ σίδερα τῶν φυλακῶν καὶ στὰ στρατόπεδα συγκέντρωσης. Γιὰ νὰ ζήσουν σύμφωνα μὲ τὴ δουλειά τους ὅλοι οἱ ἐργάτες καὶ οἱ ἐργαζόμενοι τῆς Κύπρου. Γιὰ νὰ φύγουν οἱ Ἄγγλοι κι' ὅλοι οἱ ξένοι ἀπὸ τὸ δικό μας σπίτι. Γιὰ νὰ κατακτήσουμε τὸ δικαίωμα τῆς αὐτοδιάθεσης, ποὺ μᾶς ἀνήκει.. ΓΙΑ ΝΑ ΕΝΩΘΟΥΜΕ ΜΕ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ». («ΔΗΜΟΚΡΑΤΗΣ»—6)2)49).

Δὲν πιστεύουμε νὰ τὰ λὲς σοβαρὰ— εἴμαστε βέβαιοι— ὅλ' αὐτὰ τὰ παραμύθια «φίλε» Φιφή. Γιατί, ἀλιώτικα,— ἂν τὰ λὲς σοβαρὰ— εἶναι ὑποτιμητικό, αὐτό, καὶ τῆς στοιχειώδους ἀνθρώπινης νοημοσύνης σου. Ἐπιμένεις; Ἔ! τότε προτιμοῦμε, ἀντὶ παντὸς ἄλλου, νὰ σοῦ διηγηθοῦμε τὸ παρακάτου:

Ἔπειτα ἀπὸ «ἀγῶνες» 600 τόσων χρόνων, κάτω ἀπὸ ἕνα σωρὸ καταχτητές, ἑνώθηκε καὶ ἡ Δωδεκάνησο, ἐπιτέλους, μὲ τὴ «Μήτηρ ἡμῶν Ἑλλάς»...

Καὶ ξέρετε ποιὸ ἤτανε τὸ πρῶτο «Μητρικὸ» «χάϊδι» ποὖδωσε ἡ «Μάνα μας ἡ γλυκειὰ» πρὸς τὴ «προσφιλῆ» καὶ πολύπαθη θυγατέρα της καί, ξεχωριστά, πρὸς τὸν ἐργαζόμενο λαό;!...

Ὅταν ἀποβιβάστηκε στὴ Ρόδο—μόλις πρωτοπάτησε τὸ πόδι του— ὁ πρῶτος Ἕλληνας στρατιωτικὸς διοικητής, —ὁ ναύαρχος Ἰωαννίδης— καὶ περνοῦσε μπροστὰ ἀπὸ τὸ προλεταριακὸ σωματεῖο «Ε.Μ.Π.Α» (μᾶς ξεφεύγει αὐτὴ τὴ στιγμὴ ἡ ἐξήγηση αὐτῶν τῶν ἀρχικῶν γραμμάτων) διαδραματίστηκε τὸ ἑξῆς σπαρταριστὸ «μητρικὸ» «ἱστορικὸν» γεγονός:

Οἱ προλετάριοι τοῦ πιὸ πάνω σωματείου—ἁπλοὶ ἄνθρωποι τοῦ λαουτζίκου— κρεμάσανε πάνω ἀπὸ τὴν πόρτα τοῦ οἰκήματος τους μιὰ ἐπιγραφὴ ποὺ διαδήλωνε, σὲ γενικὲς γραμμές, τὴ στοιχειώδη προλεταριακὴ ἀξίωση τους γιὰ τὸ ψωμὶ καὶ τὴ δουλειά. Ποιὰ ἤτανε, ἂν ἀγαπᾶτε, ἡ ἀπάντηση τοῦ διοικητῆς, τοῦ πρώτου ἀνώτατου ἐκπρόσωπου τῆς «Μήτηρ Ἑλλάς», στὴν ἁπλῆ αὐτὴ ἐκδήλωση, τὰ πρῶτα συνδικαλιστικὰ βήματα τοῦ Δωδεκανησιώτικου προλεταριάτου, ὕστερα ἀπὸ τόσους αἰῶνες καταπίεσης καί, πάν' ἀπ' ὅλα, τῆς τελεφταίας φασιστικῆς φάσης της;

Κρατῆστε τὴν ἀναπνοή σας «φίλε» Φιφή, καὶ λοιποὶ— ἂν καὶ δὲ χρειάζεστε σεῖς τέτοια πράμα..—κ' ἀγροικᾶτε το, καὶ βάλτε το βαθιὰ στὸ «ἀλάνθαστο» μυαλό σας γιὰ νὰ μὴ ἔχουμε κατόπι ξαφνιάσματα:

Τοὺς ΜΟΥΝΤΖΩΣΕ καὶ μὲ τὰ δυό του τὰ χέρια ὁ ἐξοχώτατος Γενικὸς Διοικητής, τοὺς «ἀδελφοὺς» Δωδεκανησιώτες προλετάριους— «γιὰ τὶς Κουκουεδίστικες αὐτές, πρῶτες ἐκδηλώσεις τους».

Μήτε παραμύθια, οὔτε ἀνέκδοτα εἶν' ὅλα αὐτά, μὰ ζωντανά, χειροπιαστὰ γεγονότα, ποὺ τὰ εἶδε καὶ τἄζησε αὐτόπτης μάρτυρας, μὲ τὰ ἴδια του τὰ μάτια, καὶ τὰ ἐξιστόρισε σὲ συμπατριώτη μας, ἕναν ἀπ' αὐτοὺς τοὺς ἐκδρομεῖς ποὺ πήγανε στοὺς πανελλήνιους ἀγῶνες τῆς Ρόδου.

Πέστε μας, λοιπό, ἀγαπητὲ κύριε Γ.Γ. τοῦ ΑΚΕΛ, ὕστερα ἀπ' αὐτὸ τὸ «μικρὸ» «ἐπεισόδειον», μπορεῖτε νὰ κάνετε κάποιαν ἀβαρία στὴν ἔξαλλη ἑνωτικὴ ἀγάπη σας!.. Δὲν προβάλλουμε, ἀναμφιβόλως, καμιὰ διχτατορικὴ ἀπαίτηση πάνω σ' αὐτό, ἀλλὰ ἁπλῶς ρωτᾶμε:

Νομίζετε πὼς ἡ «συνέχεια ἐπὶ τῆς ὀθόνης» τῆς «ἀσήμαντης» ἐκείνης κρατικῆς «παρένθεσης» εἶναι τέτοια ποὺ νὰ μᾶς δίνει τὸ στοιχειῶδες δικαίωμα νὰ δημιουργήσουμε τὴν αὐταπάτη ὅτι ἔγινε ἡ «ἐλευθέρα» πιὰ «ἀδελφὴ» Δωδεκάνησος ὁ τόπος, —ὁ ἰδεώδης, κατὰ τὰ ἄνωθεν ρήματα σας, τόπος—ὅπου γίνηκε πιὰ χειροπιαστὴ πραγματικότης «τὸ φυσικὸ κι' ἀναφαίρετο δικαίωμα μας γιὰ τὸ ψωμί μας, γιὰ τὴ λεφτεριά μας, «κι' ὅπου μπῆκε τέρμα στὰ κάγκελα καὶ τὰ σίδερα τῶν φυλακῶν καὶ στρατόπεδα συγκέντρωσης»; Ἢ ὅπου (ἂν σ' ὅλα τὰ παιπάνω εἴμαστε «οἱ αἰώνιοι, οἱ διαστρεβλωτικὰ ὑπερβολικοὶ Τροτσκυστές»...) ἢ ὅπου, λέμε, τοὐλάχιστο «ζοῦνε σύμφωνα μὲ τὴ δουλειά τους ὅλοι οἱ ἐργάτες καὶ οἱ ἐργαζόμενοι»;.. Ἢ ὅπου, ἀκόμα, «φύγανε οἱ Ἄγγλοι κι' ὅλοι οἱ ξένοι ἀπὸ τοὺς Δωδεκανησιώτες τὸ σπίτι»;... Ἤ, κι' ἀκόμα, ὅπου «καταχτήσανε τὸ δικαίωμα τῆς αὐτοδιάθεσης τους» οἱ Δωδεκανησιῶτες καί, πάν' ἀπ' ὅλα οἱ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΟΙ;!...

Κι' ἂν πάλι ὅλα τὰ πιοπάνω χιμαιρικὰ ὄνειρα μέσα στὸ μπουρζουάδικο καθεστὼς πραγματοποιήθηκαν, πήρανε σάρκα καὶ ὀστά, (γιὰ τὴ κρατικὴ βιτρίνα, βέβαια) στὴν «ἐλευθέραν» πιὰ ἀδελφὴ» Δωδεκάνησο, («καινούργιο εἶσαι κόσκινο καὶ ποῦ νὰ σὲ κρεμάσω;!...) τὸ ἴδιο πραγματοποιήθηκαν καὶ στὴν ἐδῶ καὶ ἐνάμισυ αἰῶνα «Μεγάλην Ἐλευθέραν Πατρίδαν»;!...

Ἐπειδὴ καὶ στὸ τελεφταῖο γκαρσόνι καὶ στὸ τελεφταῖο λοῦστρο, καὶ στὸ τελεφταῖο χαμάλη εἶναι τόσο βαθιὰ ξεδιαλυμένα τὰ βασικά, τὰ στοιχειώδη αὐτὰ προλεταριακὰ ζητήματα, τὸ θεωροῦμε ὑποτιμητικὸ καὶ γι' αὐτοὺς καὶ γιὰ ὅλους τοὺς προλετάριους πρῶτ' ἀπ' ὅλα, καὶ γιὰ σένα «φίλε» Γ. Γ. (γιὰ τὴ στοιχειώδη ἀνθρώπινη νοημοσύνη σου, εἴπαμε ἀρχή—ἀρχὴ κιόλας) νὰ τὰ ξαναψάξουμε, καὶ σὲ ρωτᾶμε ἔτσι ἐπιγραμματικά:

Γιὰ τὸ λόγο ἀκριβῶς ποὺ βρήκανε «τὸ φυσικὸ κι' ἀναφαίρετο τους δικαίωμα γιὰ τὸ ΨΩΜΙ καὶ γιὰ τὴ ΛΕΥΤΕΡΙΑ», καὶ γιὰ τὸ λόγο ἀκριβῶς ποὺ «μπῆκε τέρμα στὰ κάγκελα καὶ τὰ σίδερα τῶν φυλακῶν καὶ στὰ στρατόπεδα συγκέντρωσης» (καὶ ἐξορίας καὶ καθεστιγμικοῦ θανάτου, «φίλε» Γ.Γ.!) κτλ.—καὶ γιὰ ὅλους ἀκριβῶς τοὺς λόγους αὐτούς,—καὶ γιὰ πόσους ἄλλους!—πήρανε τὰ ὄρη καὶ τὰ παραριὰ οἱ παρτιζάνοι— κα πολεμᾶνε, ἄγρυπνοι, καὶ νηστικοί, καὶ γυμνοί, ἐδῶ καὶ πέντε (ἀριθμὸς 5) ἔνοπλα χρόνια, ἂς ἀφήσουμε ὅλα τ' ἄλλα τῆς «εἰρηνικῆς» (—παράνοιας καὶ φτονόμιμης περιόδου) μὲ τὴ ψυχὴ στὰ δόντια;!...

Τί «τρελλοί», τί «ἀχάριστοι» τὸ λιγότερο ποὔναι αὐτοὶ οἱ «ἐλεύθεροι ἀδελφοί» παρτιζάνοι !...

Σήμερα!

4. «Ἡ οἰκονομικὴ κρίση καὶ τὰ προετοιμαζόμενα φασιστικὰ μέτρα εἶναι ἀποτέλεσμα τοῦ ἀποικιακοῦ ἰμπεριαλιστικοῦ καθεστῶτος ποὺ συνθλίβει τὴν ζωὴν τοῦ λαοῦ μας καὶ μεταβάλλει τὸν τόπο μας σὲ πολεμικὸ ὁρμητήριο. Ὁ Κυπριακὸς λαὸς μονάχα μὲ τὸ ἐθνικό του ξεσκλάβωμα—τὴν Ἕνωση του μὲ τὴν Ἑλλάδα—μπορεῖ νὰ ὀρθοποδήσει, νὰ δεῖ προκοπὴ καὶ ν' ἀναπτύξει στὸ ἔπακρο τῶν δυνάμεων του τὸ δημιουργικό του πνεῦμα. Γι' αὐτὸ κι' ἡ μοναδικὴ διέξοδος βρίσκεται στὴν πάλη γιὰ τὴ λευτεριά μας ἀπὸ τὰ δεσμὰ τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ».

★

«Γι' αὐτὸ καὶ τὸ Π. Γ. τοῦ Ἀκὲλ καλεῖ τοὺς ὀπαδοὺς καὶ τὴν ἀντίπαλη παράταξη σὲ συμφιλίωση, ἐνάντια στὸ ἰμπεριαλιστικὸ δόγμα τοῦ «διαίρει καὶ βασίλευε» καὶ σὲ ἀγώνα ἑνιαιομετωπικό, συστηματικὸ καὶ ἀδιάκοπο γιὰ τὴν ἐθνική μας ἀποκατάσταση. Τὸ Π. Γ. τοῦ ΑΚΕΛ καλεῖ τὰ μέλη τοῦ Κόμματος, τὰ μέλη τῆς λαϊκῆς παράταξης καὶ κάθε τίμιο πατριώτη στὶς ἐπάλξεις γιὰ λαϊκὴ συμφιλίωση, λαϊκὴ ἐπιβίωση καὶ ἀδιάλλακτον ἀγώνα γιὰ τὴν ἕνωση τῆς Κύπρου μὲ τὴν Ἑλλάδα. Αὐτὴ εἶναι ἡ καλύτερη καὶ ἀποτελεσματικώτερη ἀπάντηση στὰ ὑποδουλωτικά, φασιστικὰ σχέδια τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ. Αὐτὸς εἶναι ὁ δρόμος ποὺ θὰ ὁδηγήσει τὸ λαό μας μέσα ἀπὸ ὁποιεσδήποτε δοκιμασίες, στὴν ἐθνική του ἀπολύτρωση».

★

«Τὸ καθῆκο τοῦ Ἀκελιστῆ, τοῦ στελέχους τῶν Συντεχνιῶν μας, τοῦ Ἐακίτη, εἶναι νὰ κάμουν πράξη μέσα στὴ καθημερινὴ ζωὴ τὴ συμφιλίωση, τὴν συνεργασία καὶ τὴν ἑνότητα μὲ τὸ Νεοσυντεχνιακό, τὸν Κέκκο καὶ τὸν Πέκκο τοῦ χωριοῦ».

Χτές!

«Ἕνωσιν καὶ μόνον Ἕνωσιν» κραυγάζει ἡ δεξιά. Τὴ στιγμὴ ποὺ ἡ ἕνωση καμακώνεται στὰ νῶτα ἀπὸ τὰ κορυφαῖα ὄργανα τῆς δεξιᾶς. Τὴ στιγμή, ποὺ στὴν πράξη ὑπάρχει ἡ «ἕνωση» μὲ τὴν Ἀγγλία. Ποιὸν θὰ ἑνώσετε λοιπόν, μὲ τὴν Ἑλλάδα; Σπᾶστε κύριοι «ἐθνικόφρονες» τὴν ἕνωσή σας μὲ τὸν κυρίαρχο. Διαλύσατε τοὺς δεσμούς σας μ' αὐτόν, ἀπαλλάξετε τὸ μπουκωμένο στόμα σας μὲ τὸ μέλι τῆς ἐξουσίας κι' ἔπειτα μιλᾶτε γιὰ ἕνωση μὲ τὴν Ἑλλάδα».

★

«Τὸ ὅτι αὐτὴ εἶναι ἡ καταδίκη τοῦ Μ. Μετώπου, μᾶς τὸ ἐγγυᾶται ἡ μέχρι σήμερα ἱστορικὴ πεῖρα, μᾶς τὸ ἐγγυᾶται ἡ ἀκατάβλητη καὶ ὁλοένα αὐξανόμενη δύναμη τοῦ Λαϊκοῦ Μετώπου ποὺ στὴ σημαία του ἐπάνω εἶναι γραμμένο: ΨΩΜΙ — ΕΞΟΥΣΙΕΣ — ΛΕΥΤΕΡΙΑ, ΑΥΤΟΚΥΒΕΡΝΗΣΗ —ΕΝΩΣΗ».

ΜΟΝΟ Η 4η ΔΙΕΘΝΗΣ !

Λοιπό, προλετάριοι, βλέποντας, μὲ τὰ ἴδια σας τὰ μάτια, καὶ τὸ ΧΤΕΣ καὶ τὸ ΣΗΜΕΡΑ καὶ τὸ ΑΥΡΙΟ τοὺς Σταλινικοὺς μπαίνει μπροστάσας ἕνα μονάχα καθῆκο:

Νὰ πυκνώσετε τὶς φάλαγγες τῆς 4ης ΔΙΕΘΝΟΥΣ (τοῦ Τροτσκυστικοῦ Κόμματος Κύπρου) ποὺ εἶναι ἡ μόνη ὀργάνωση ποὺ ξακολουθάει, ἀπ' τὴ πρώτη κιόλας στιγμή, ν' γωνίζεται, μὲ συνέπεια, γιὰ τὴν ΑΥΤΟΚΥΒΕΡΝΗΣΗ, καὶ γιὰ τὴ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΚΗ ΛΕΦΤΕΡΙΑ, σύμφωνα μὲ τὴν ἀδιάλλαχτη ΤΑΞΙΚΗ πάλη!

ΣΤΗΝ "ΕΡΥΘΡΑ" ΚΙΝΑ

ΚΑΤΑΡΡΕΕΙ ΤΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΤΟΥ ΤΣΙΑΝΓΚ-ΚΑΪ-ΣΙΕΚ

ΑΝΩΦΕΛΗ Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΟ-ΚΑΝΑΔΕΖΙΚΗ ΒΟΗΘΕΙΑ

Οἱ Κινέζοι Τροτσκυστὲς ἡ μόνη Ἐπαναστατικὴ Δύναμη

Μὲ τὴν ἐπικείμενη πτώση τοῦ Ναγκὶν καὶ τῆς Σαγκάης, καὶ τὴν πίεση τῶν Σταλινικῶν στρατιῶν πρὸς τὸ νοτιά, ἡ διχτατορία τοῦ Τσιάγκα — Κάϊ — Σιέγκ ὅλο καὶ καταρρέει, κι' ἐλάχιστες ἐλπίδες ἔχει νὰ διασωθεῖ. Ἡ πτώση τοῦ Κινέζου Φράνκο θεωρεῖται ἀπὸ τοὺς Ἀμερικάνους μεγαλοκαρχαρίες, τίποτα λιγότερο ἀπὸ συμφορά. Φοβοῦνται πὼς ὁλάκερη ἡ Κίνα — πρώτη στὸ πληθυσμὸ καὶ δεύτερη στὴν ἔχταση ἀνάμεσα σ' ὅλες τὶς χῶρες τοῦ κόσμου —θὰ περάσει κάτω ἀπ' τὴ σταλινικὴ ἐπιρροή.

Στὸ τέλος τοῦ Δέφτερου Παγκόσμιου Πόλεμου, ὁ Ἀμερικάνικος ἰμπεριαλισμὸς ἀποφάσισε νὰ ὑποστηρίξει τοῦ καθεστὼς τοῦ Τσιάγκ. Ἀμερικάνικα κεφάλαια, προμήθειες καὶ στρατιωτικὸ προσωπικὸ παραχωρήθησαν στὸ διχτάτορα. Μ' αὐτὸ τὸ παντοδύναμο ἄνθρωπο, «εἴδανε» κιόλας τὴ Κίνα μεταβλημένη σ' Ἀμερικάνικη ἀποικία. Ἐλπίζοντας πὼς θἄχουνε ἐξασφαλισμένη τὴ πληρωμή της ἡ Κυβέρνηση τῆς Ὁδοῦ Ἁγίου Λαυρεντίου, φόρτωσε στολίσκους ἀπὸ βομβαρδιστικὰ Μοσκίτο, καὶ τόνους ὁλάκληρους ἀπὸ πυρομαχικά. Μὰ τὰ ἰμπεριαλιστικά τους τὰ σχέδια, στρεβλὸ δρόμο τραβήσανε.

ΞΕΠΑΤΩΤΟΣ ΛΑΚΚΟΣ

Σήμερα, ἡ ἐπικρατοῦσα μερίδα τῶν Ἀμερικάνων ἰμπεριαλιστῶν θεωρεῖ τὴ Κίνα σὰν ἕνα ξεπάτωτο λάκκο κ' ἐμπιστοσύνη, καὶ τὸν ἐγκαταλείπουνε στὴ τύχη του. Μιὰ ἄλλη ὁμάδα σκεδιάζει νὰ στείλει Ἀμερικάνικα στρατεύματα, ἀκόμα καὶ μὲ κίνδυνο νὰ ἐπισπεύσουνε τὸν Γ' Παγκόσμιο Πόλεμο. Τὸ καθεστὼς τοῦ Τσιάγκ μὲ μοναδικὴ ἐλπίδα τὴ Γουόλ - Στρήτ, εἶχε στείλει τὴ Ματὰμ Τσιάγκ στὴ Γουάσιγκτον γιὰ νὰ ἱκετέψει προσωπικὰ γιὰ βοήθεια.

Μὰ οὔτε ἀκόμα κι' ὁ Ἀμερικάνικος χρυσός, καὶ οἱ Ἀμερικανο-Καναδέζικες σφαῖρες μποροῦνε νὰ σώσουνε τὸ Τσιάγκ ἀπὸ τὴν «ἄτυχη» συνέπεια τῆς εἰκοσάχρονης διακυβέρνησης του.

Οἱ δυσκολίες ποὺ ἀντιμετωπίζουν οἱ στρατιὲς τοῦ Τσιάγκ γίνονται ἀνυπολόγιστα πιὸ ἀνυπέρβλητες ἀπ' τὴν ἐχθρότητα τοῦ λαοῦ. Γιὰ νὰ ἐπανδρώνει τὶς στρατιές του, μεταχειρίζεται τὶς πιὸ χτηνώδεις μέθοδες στρατολογίας. Γιὰ νὰ προμηθέψει τὶς στρατιές του μὲ τρόφιμα κι' ἄλλα χρειώδη λεηλατεῖ τὶς προμήθειες τοῦ λαοῦ, καταδικάζοντας ἑκατομμύρια στὴ λιμοχτονία. Στὴν ἀτέρμονη πάλη οἱ στρατιές του, σαρώνουνε τὴν ὕπαιθρο σὰν ὀρδὲς ἀπὸ πεινασμένες ἀκρίδες.

Ἔπειτα ἀπ' τὸ τέλος τοῦ πολέμου ἡ λαϊκὴ ἐπανάσταση, φούντωσε καὶ σὲ βλέψεις καὶ σὲ ἔνταση. Οἱ ἐχθροὶ τοῦ Τσιάγκ, γίνονται δεχτοὶ καὶ βοηθοῦνται ἀκόμα ἀπ' τὸ ντόπιο πληθυσμό. Οἱ λεγόμενες «θραυστικὲς» Ἀμερικανο-ἐκπαιδευμένες δυνάμεις ἀνεμοσκορπίστηκαν μακρυά, κ' ἕνα μεγάλο ποσοστὸ στράφηκε, μ' ὅλο τὸν ὁπλισμό τους, πρὸς τ' ἀντίθετο στρατόπεδο. Τὰ πολιτικὰ στοιχεῖα ὅλο κ' ἔρχονται πιότερο στὴ πολιτικὴ σκηνή, κι' ἀποδέχνουνε πὼς θἆναι ἀποφασιστικὰ γιὰ τὸ τέλος τοῦ ἐμφυλίου πολέμου.

Τὸ ἐχπληχτικὸ δὲν εἶναι πὼς τὸ καθεστὼς τοῦ Τσιάγκ κλονίζεται, μὰ ποὺ ἔχει ἐπιζήσει τόσο καιρό. Γιαφτὸ ὁ Τσιάγκ χρωστάει εὐχαριστίες ὄχι τόσο στὰ δισεκατομμύρια ποὺ ἔχει κιόλας διοχετέψει ἡ Ἀμερικὴ στὴν Κίνα, ἀλλὰ μᾶλλο στὴ πολιτικὴν τῶν Κινέζων Σταλινικῶν. Ὁ Τσιάγκ ἀπόχτησε δύναμη στὸ 1927, ἐξ αἰτίας ποὺ τυφλά, ἠλίθια ἀκολουθούσανε αὐτοὶ τὶς διαταγὲς τοῦ Στάλιν.

Στὰ 1925—27, μιὰ μεγάλη ἐπαναστατικὴ τρικυμία σηκώθηκε στὴν Κίνα. Ἡ ἐργατικὴ τάξη, ἐμπνεόμενη ἀπ' τὸ παράδειγμα τοὺς Ρώσσους ἐργάτες, ὑποστηριζόμενη ἀπὸ τὸν τεράστιο ἀγροτικὸ πληθυσμό, ξεσηκώθηκε γιὰ νὰ τσακίσει τὸ [illegible] τοὺς γαιοχτήμονες, καὶ νὰ [illegible] τὸ φεουδαρχισμὸ ποὺ κρατοῦσε τὴ Κίνα στὴν ἀδυσσαλέαν ἀπάθεια καὶ τὴ κακοριζικιά.

Ἀτυχῶς ἡ Σταλινικὴ κλίκα, ποὺ παγίωνε τότε τὴ δύναμή της στὴ Σοβιετικὰ Ἕνωση, [illegible] τὸ νεαρὸ κι' ἄπειρο τότε Κινέζικο Κομμουνιστικὸ Κόμμα νὰ ὑποδουλωθεῖ στὴ Κουόμινταγκ, τὸ σωβινιστικὸ κόμμα τῶν μπουρζουάδων, ποὺ διχτατορευόταν ἀπ' τὸ Τσιάγκ-Κάϊ-Σιέκ.

Στὴν εὐνοϊκὴ στιγμὴ αὐτὸς ὁ πολέμαρχος, κατασύντριψε τὴ Κινέζικη Ἐπανάσταση, ἔσφαξε δεκάδες χιλιάδες συντρόφους μαχητές, κ' ἐγκαθίδρυσε προσωπικὴ διχτατορία, ποὺ δὲ ξεπεράστηκε στὴ βαρβαρότητα κι' ἀπὸ τὰ καθεστῶτα τοῦ Μουσολίνι καὶ τοῦ Χίτλερ ἀκόμα.

Ἐντομεταξὺ οἱ Σταλινικοὶ στὴ Κίνα, μαζὶ μὲ τοὺς ἐργάτες στὶς πόλεις κατασυντρίφτηκαν, καὶ μεταφέρανε τὶς βάσεις τῶν ἐπιχειρήσεων τους μέσα στὴν ἀγροτιά. Πέτυχαν νὰ καταλάβουνε ἕνα μέρος ἀπ' τὴ χώρα, μ' ἕνα ὑπολογίσιμο πληθυσμό, προπαγανδίζοντας κ' ἐγκαθιδρύοντας ἀγροτικὲς μεταρυθμίσεις.

(Συνεχίζεται)

ΓΙΑ ΤΑ ΣΤΑΛΙΝΙΚΑ ΤΕΡΤΙΠΙΑ

ΥΠΑΡΧΟΥΝΕ ΚΑΠΟΙΑ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΚΑ ΑΦΤΙΑ ΚΑΙ ΜΑΤΙΑ ΤΟΥΛΑΧΙΣΤΟ !

(ΠΟΥ ΑΓΡΥΠΝΑ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝΕ !)

Οἱ Σταλινικοὶ τῆς Λεμεσοῦ «ἀγανακτοῦνε» — ἢ πάσαιστα διαμαρτύρονται, ἴσως εἶναι ἡ μόνη «παλληκαριά» τους, ἡ μανία τους — μέσο τοῦ ἐπαρχιακοῦ ὀργάνου τους τῶν «Γραμμάτων», γιατί, λέει, κάποια μεγαλόσχημη ἑταιρία ὁ Οἶκος Λανίτη εἰσάγει ἀπ' «τὰς Εὐρώπας», καὶ μιὰ ἄλλη —τὸ «Παλλὰς»—παράγγειλε στὴ Λευκωσία τὶς ἐπιπλώσεις, τὰ χρειώδη τους !

Καὶ κλαίει καὶ ὀδύρεται ἡ ἀργόμισθη μαφία τῆς δεύτερης πόλης τοῦ νησιοῦ μας γιατί, τάχα, λυπᾶται τὸ προλεταριάτο τῆς πόλης της ποὺ στερήθηκε ἀκόμα ἕνα κομμάτι ἀπ' τὸ καρβέλι της!

Μὲ τὸ νἆναι τόσο πασίγνωστος

(Στὴ 2η σελίδα)

ΤΑ ΟΔΟΦΡΑΓΜΑΤΑ ΜΑΣ!

Νὰ Τοὺς Χαίρεστε !

Κι' ὁ τελευταῖος ἄνθρωπος τοῦ λαουτζίκου κατέχει πῶς μιὰ ἀπ' τὶς βάσεις — τὶς θεμελιώδεις βάσεις—τοῦ κομμουνισμοῦ εἶναι καὶ ἡ ΑΘΕΪΑ— ὁ ἀμείλιχτος ὁ θανάσιμος ἀγῶνας γιὰ τὸ ξεπάστρεμα ἀπ' τὸ πρόσωπο τῆς γῆς — καὶ πιὸ πέρα ἀκόμα—κάθε θρησκεφτικῆς ψεφτιᾶς, ἀπ' τὴ πιὸ πρωτόγονη θρησκεία μέχρι τὸν «οὐρανόπεμπτον» Χριστιανισμό.

Κι' ὅμως ἐρχόμαστε καὶ μεῖς οἱ ἀδιάλλαχτοι Τροτσκυστὲς νὰ κάνουμε «Λίβελλον Πίστεως» ὅπως οἱ μ α κ α ρ ί τ ε ς κομμουνιστὲς 'Ανθίας καὶ Κόνωνας, —καὶ πόσοι ἄλλοι ἀπὸ τὶς σταλινικὲς στρατιὲς, μὰ οὔτε μ ι σ ὸ ς ἀπ' τὸ κόμα μας!— γιατὶ τὰ καθημερινὰ, ὁλόγυρα μας γεγονότα, κάτου ἀπ' τὰ μάτια μας, ἀπ' τὰ θεμέλια συγκλονίζουνε τὴν «ἐπικατάρατον» ἀπιστία μας.

Τόσα πολλὰ κι' ἀρίφνητα εἶναι αὐτὰ τὰ καθεστιγμικὰ «θεόσταλτα» γεγονότα («μακρόθυμος καὶ πολυέλαιος ὁ Κύριος»!...) πού, γιὰ νὰ μὴ σαστίσουμε, περιοριζόμαστε νὰ σᾶς προβάλουμε ἕνα καὶ μόνο — ποὺ ἄλλωστε θὰ τὸ ἀντικρύσετε, θὰ τὸ ἀπολάψετε καὶ σεῖς μὲ τὰ ἴδια σας τὰ μάτια, — καὶ κλείουμε τὴν παροῦσα «Δήλωσιν Μετανοίας» μας!

Ἴσαμε χτές, ποὺ λέει ὁ λόγος, οἱ Σταλινικοὶ ἀποκαλούσανε — μὲ κάθε τῆς στιγμῆς εὐκαιρία — ΜΑΥΡΟ ΜΕΤΩΠΟ τοὺς μπουρζουάδες ΚΕΚΚΟΥΣ ὅπως καὶ πραγματικά, δίχως ἀμφιβολία εἶναι. (Οἱ πρῶτοι ποὺ τὸ διακηρύξανε καὶ τὸ διακηρύχνουμε καὶ μὲ τὰ ἔργα, ἐμεῖς εἴμαστε.).

Κι' ὅμως μόλις γύρισε ὁ Γ.Γ. τοῦ ΑΚΕΛ καὶ τῆς ΠΕΟ, ἀπ' τὸ ἐξωτερικὸ — τὴν 'Ανατολικὴ Εὐρώπη καὶ τὰ Βαλκάνια — ἀμέσως ΛΕΥΚΟ Μέτωπο ἔγιναν οἱ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΕΣ! «ὡς ἐκ θαύματος»!...

Πῶς;! Δὲν εἴπατε, ποτὲ οὔτε λέτε τέτοιο προδοτικὸ πρᾶμα;! Μπᾶ! Μὰ τότε πῶς ἐ κ λ ι π α ρ ε ῖ τ ε — πῶς ζ η τ ι α ν έ β ε τ ε, —γιὰ τὸ ποῦμε μὲ τὴ ζωντανὴ τοῦ προλεταριάτου γλῶσσα—τῶν μπουρζουάδων (ΚΕΚΚΩΝ, ΠΕΚΚΩΝ, ΠΕΣΠΩΝ, ΣΕΚΚΩΝ, κ.τ.ρ.!...) τὴ συμμαχία ἢ πιόσωστα, τὴ «ΕΝΟΤΗΤΑ, ΣΥΜΦΙΛΙΩΣΗ, ΔΡΑΣΗ» (γιὰ τὴν "Ενωσιν καὶ Μόνον "Ενωσιν» μὲ τὴ «Μήτηρ ἡμῶν Ἑλλάς»!...) ἂν «ΛΕΥΚΟΝ» δὲν ἤτανε — ὅλοι τους—μέτωπο;!....

(Σὲ ποιὸ ρόλο — θεατρικοῦ λούστρου — καταντήσατε, — ἐσεῖς οἱ... «ἐρυθροί»!....)

"Εστω... 'Αφοῦ τώρα ΣΥΝΕΡΓΑΓΕΣΤΕ μὲ τοὺς ΜΠΟΥΡΖΟΥΑΔΕΣ (γιατί, εἴπαμε, σὲ «ΛΕΥΚΟΝ» μέτωπο μεταμορφώθηκαν — ξαναγενήθηκαν!....) δὲ συνεργάζεστε καὶ μαζὶ μας — «γιὰ ὄνομα τοῦ θεοῦ» πέστε τὸ ναὶ καὶ καήκαμε!—ποὺ μονάχα «πράχτορες» τους — ἤγουν «παρα-τσιράκια» τους εἴμαστε τῶν ΜΠΟΥΡΖΟΥΑΔΩΝ;!»

Σὰ δὲ ντρεπόσαστε, ὅμως, ἀφοῦ χάσατε καὶ τὸ τελευταῖο σημάδι τῆς π ο λ ι τ ι κ ῆ ς, ἤ, μάλλο, τῆς ἰ δ ε ο λ ο γ ι κ ῆ ς τσίπας, σᾶς κραυγάζουμε: ΝΑ ΤΟΥΣ ΧΑΙΡΕΣΤΕ!.

ΚΑΙ ΠΑΛΙ ΑΠΟΛΑΨΕΤΕ ΤΟΥΣ !

'Ο Καρδινάλιος τῆς Ν. 'Υόρκης εἶπε — σ' ἕνα του λόγο — τὰ ἑξῆς: «Πρέπει νὰ συντρίψουμε καὶ τὸν τελευταῖο κομμουνιστικὸ πυρῆνα, στὴν 'Αμερική, γιὰ νὰ μπορέσει ἡ Δημοκρατία νὰ προχωρήσει»!

'Ο 'Αθηναγόρας (ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης) διακηρύχνει πὼς καὶ τοὺς Μουσουλμάνους θὰ καλέσει ἀκόμα στὴ παγκόσμια ἐκστρατεία του γιὰ τὸ ξερρίζωμα τοῦ κομμουνισμοῦ.

'Ο Καρδινάλιος τῆς «Λαϊκῆς» Οὐγγαρίας καταδικάστηκε — σὲ ἰσόβια — γιατὶ ἀποδείχτηκε σὰν πράχτορας τοῦ καπιταλισμοῦ — καὶ συνεπούμενα ἐχθρὸς τοῦ κομμουνισμοῦ.

Μὰ οἱ σταλινικοὶ ξακολουθᾶνε, ἀπ' τὴν ἄλλη, καὶ πάλι, νὰ διαμαρτύρουνται καὶ νὰ κλαῖν τὴ μοῖρα τους γιατί, ὕστερα ἀπὸ τόσους ἀγῶνες, (προδώσανε καὶ πανηγύρεις ἀκόμα!) δὲν τὰ κατάφεραν νὰ βγάλουνε 'Αρχιεπίσκοπο — ἤγουν 'Αρχιρασοφόρο — δικό τους!

Προλέταριοι, καὶ πάλι ἀπολάψτέ τους!

Ὑπάρχουνε Κάποιοι !

('Απ' τὴ 1η σελίδα)

— καὶ στοὺς ἀπογενημιμιοῦ τους μαννούς — ὅλη ἡ φαρισσαϊκη, κροκοδείλεια«ἔγνοια» γιὰ τὸ προλεταριάτο, τὸ θεωροῦμε καὶ πάλι ματαιοπονία νὰ χρονοτριβήσουμε καὶ μεῖς, μὲ τὸ πατροπαράδοτο μπουρζουάδικο δημοσιογραφικὸ λαβύρινθο, καὶ μπαίνουμε ὁλόϊσα — ὅπως εἶναι ὁ παγκόσμιος Τροτσκυστικὸς νόμος — στὸ ψαχνό:

Γιατὶ ὑπεύθυνα κομματικὰ στελέχη τοῦ ΑΚΕΛ τῆς Λεμεσοῦ προτιμήσανε νὰ δώσουνε ὁλόκληρη προλεταριακὴ δουλειὰ σὲ ΜΙΑ μόνο πολιτεία, ἄλλη πολιτεία ἀπ' τὴ δικά τους — στὴ Λευκωσία, θέλουμε νὰ ποῦμε, τὶς καρέκλες τοῦ κέντρου τοῦ Λεμόσου Κήπου — ἂν δὲν κάνουμε λάθος — καὶ νὰ ζητήσουνε νὰ σκεπάσουνε τὴ πράξη τους μὲ χίλιες — δυὸ προφάσεις — τὰ αἰώνια φραξιονιστικά τους, τ' ἀθάσιμα τους «ἐπιχειρήματα»;! («Δὲ μπορούσανε», λένε, «οἱ Λεμεσιανοί, δὲν προφτάνανε, βιαζόμαστε», κ.τ.ρ.).

(Σίγουρα, ἐδῶ ποὺ τὰ λέμε... ἐπειδὴ βιαζόντανε νὰ ἐχτελέσουνε τὴ παραγγελία, στείλανε μὲ πολυτελείας ταξὶ τὸν κομματικό τους ἀπεσταλμένο, κι' ὄχι μὲ τὸ συνηθισμένο, τὸ καθημερινὸ παζαρίσιμο μέσο ποὺ πάει ὁ λαουτζίκος («ὁ χύδην ὄχλος..») ἀπ' τὴ μιὰ ἄκρη τοῦ νησιοῦ, μάλιστα, ἴσαμε τὴν ἄλλη—δηλ. τὴ σκέττη, τὴ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ θέση τῶν λίγων σελινιῶν!...).

'Αλλὰ τί καθόμαστε καὶ κεφαλοπονᾶμε καὶ μεῖς ἡ Σ. Ε. τοῦ «ΕΡΓΑΤΗ» μας, κ' οἱ σύντροφοι τῆς Λεμεσοῦ οἱ ἀνταποκριτές μας — κ' ἔχουμε τόση δουλειὰ καὶ κεῖνοι καὶ μεῖς νὰ δημιουργήσουμε, καὶ νὰ ξαναδημιουργήσουμε! — τί καθόμαστε, λέμε, καὶ κεφαλοπονᾶμε, ὅταν βρίσκεται κάθε ὥρα καὶ στιγμὴ μέσ' στὰ πόδια μας, κάτω ἀπ' τὰ ἴδια μας τὰ μάτια ἡ παροιμία — ἡ αἰώνια λαϊκιὰ σοφία, εἴπαμε! — ποὺ μᾶς κραυγάζει, ὅλους μας κατάμουτρα: «'Απὸ τὴ κκελλὲ βρωμᾶ τὸ ψάριν»;

Θέλουμε, καὶ πάλι νὰ ποῦμε — μακρυὰ ἀπὸ παραβολὲς καὶ παρομοιωτικὲς ἀλληγορίες — δὲν εἶναι ἕνας ἀπ' τοὺς ἀρχιμαστόρους σας — ἄσχετο ἄν, τώρα, κατρακύλισε στὸ «πρώην».. — ποὺ παράγγειλε (ὁ «Λευκὸς Πολιτευτής» Νο 2, ντέ!) τὰ πορτοπαράθυρα τῶν «λαϊκῶν» πολυκατοικιῶν τῆς Λευκωσίας «στὰς Εὐρώπας», κι' ἄφησε ἄπλους κι' ἄνεργους καὶ τὸ προλεταριάτο τῆς συντεχνίας τους πελεκάνους καὶ ζήμιωσε—ποῦναι καὶ τὸ σπουδαιότερο—ὅπως κι' ὁ «συναγωνιστής» του ὁ Κύριος 'Αδάμαντος — κι' ὁλόκληρο τὸ λαουτζίκο τοῦ Δήμου του;!...

Φαίνεται, ὅμως, πὼς εἶναι καὶ γιὰ σᾶς λιγάκι μακριὰ τὸ δημοκρατικὸ ρητὸ καὶ μπορεῖτε, ἀκόμα, νὰ δώσετε κι' ἄλλο ἕνα γῦρο μέσα στὸ ξομάντρωτο πολιτικὸ ἀλώνι, ἤτοι τοῦ πάτολο τὴ σωραβαλιασμένη τὴ πλάτη...

Μὰ πιστέβουμε κιόλας καὶ μεῖς, ἀπ' τὴν ἄλλη, πὼς πειστήκατε ἀρκετὰ πιά — παρὰ τὴν ἔνοχη τόσου καιροῦ, ξαναλέμε, σιωπή σας — ὅτι παρ' ὅλη τὴ φαινομενικὴ «ἀδιαφορία» καὶ «απαθητικότητα» τοῦ λαουτζίκου — καὶ τῆς πόλης μας, καὶ τῆς πρωτέβουσας, καὶ τοῦ Βαρωσιοῦ, κι' ὅλης τῆς Κύπρου — ὑπάρχουνε κάποια προλεταριακὰ βήματα, ἢ μάτια κι' αὐτιὰ τοὐλάχιστο, ποὺ σᾶς παρακολουθᾶνε ἄγρυπνα — κι' ἀραδιάζουνε τὰ βερεσέδια...

(ΛΕΜΕΣΙΑΝΟΙ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΟΙ).

Λεμεσός,
1 τοῦ Φλεβάρη, τοῦ 49.

Καὶ πάλε τὸ Λαϊκὸ συμφέρο

Ο ΚΑΒΚΑΣ ΓΙΑ ΤΟ ΠΑΠΛΩΜΑ !

καὶ τὸ «Λαϊκὸ Δημοτικὸ Συμβούλιο τοῦ Βαρωσιοῦ

Πρὶν ἕξη χρόνια οἱ λαϊκὲς ὀργανώσεις ἀγωνίστηκαν, ὅλες μαζί, γιὰ τὴν ἀνάδειξη ἑνὸς Λαϊκοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, καὶ τὸ πέτυχαν.

Αὐτὸ τὸ Λαϊκὸ Δημοτικὸ Συμβούλιο ὑποσχόταν (ἀνάμεσα σὲ τόσα ἄλλα!) νἀγωνιστεῖ γιὰ νὰ πάψει τὸ ἠλεχτρικὸ ρεῦμα νἆναι εἶδος πολυτελείας.

Περάσανε, ὅμως, ἕξη χρόνια χωρὶς νὰ δοῦμε καμιὰ εἰσήγηση ἀπομέρους τοῦ «Λαϊκοῦ» Δημοτικοῦ Συμβουλίου, οὔτε ἀπομέρους τῶν Λαϊκῶν ὀργανώσεων γιὰ ἐλάττωση τοῦ ρεύματος.

Στὶς 30 τοῦ Γενάρη τοῦ 49 ὁ «Δημοκράτης» γράφει: «'Απὸ τὴν οἰκονομικὴ ἔκθεση τὸ Δημοτικὸ Συμβούλιο ἔφτασε στὸ συμπέρασμα ὅτι θὰ εἶναι ἀπαραίτητο νὰ κρατήσει περιορισμένες τὶς δαπάνες καὶ νὰ αὐξήσει τὴ παραγωγή, ἂν πρόκειται νὰ ἐνθαρρύνει τὴ κατανάλωση καὶ νὰ ὑποβιβάσει τὴ τιμὴ τοῦ ρεύματος. 'Ο ὑποβιβασμὸς εἶναι ἀναγκαῖος, καὶ ἀνατέθηκε στὸ Δήμαρχο καὶ τὸν ἠλεχτρολόγο νὰ ὑποβάλουν λεπτομερὴ ἔκθεση πάνω στὴ δυνατότητα τῆς ἀνάπτυξης τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς ἐλάττωσης τῆς τιμῆς. Τὸ Δημοτικὸ Συμβούλιο πιστέβει πὼς θὰ μπορεῖ (μετὰ τὴ λειτουργία τῆς δέφτερης, τριφασικῆς μηχανῆς) νὰ ἐλαττώσει τὴ τιμὴ στὰ 5 γρόσια τὸ κιλοβάτ, γιὰ τὸ φωτισμό, 4 γρ. γιὰ τὸ ρεῦμα οἰκιακῆς χρήσης, καὶ 3 γρ. γιὰ τὸ βιομηχανικό».

Θαῦμα! Χρειάστηκαν νὰ περάσουν ἕξη χρόνια γιὰ νὰ δεῖ τὸ «Λαϊκὸ» Δημοτικὸ Συμβούλιο ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ φτηνύνει τὸ ρεῦμα, καὶ νὰ ἐνθαρρύνει τὴ κατανάλωση! Καὶ μὲ τὸν ὑποβιβασμό — λέει — κατὰ ἕνα (1) γρ. τὸ κιλοβάτ θὰ μπορεῖ ὁ λαὸς νὰ τὸ χρησιμοποιήσει γιὰ ὅλες τὶς ἀνάγκες του. (Φωτισμό, σιδερωτήρι, μαγειρική, κλπ.) κατὰ τὸ «Λαϊκὸ» Δημοτικὸ Συμβούλιο!

"Οχι! «Λαϊκὸ» Δημοτικὸ Συμβούλιο — καὶ «φίλε» 'Αδάμαντε! 'Ο λαὸς θὰ συνεχίσει νὰ λέει ὅτι τὸ ρεῦμα κάτω ἀπὸ τὸ σημερινὸ «Λαϊκὸ Δημοτικὸ Συμβούλιο», παραμένει εἶδος πολυτελείας.

Γιὰ τὸ μετρητή, ἐπίσης, δὲ γίνεται καμιὰ νύξη ἐκμέρους σας. "Οτι, δηλ. πρέπει νὰ σταματήσει νὰ πληρώνει ὁ λαὸς κάθε μῆνα 5 γρ.

Θὰ μᾶς προτάξετε, ὅμως, πὼς τί εἶναι τὸ ποσὸ τῶν 5 γροσίων... Πάνω σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο θὰ ρωτήξω τὸ Δημοτικὸ Σύμβουλο κύριον Χρίστον Σαββίδην — τὸ παρακάτω ἁπλὸ πρᾶμα:

"Οταν ἤσουνα Γραμματέας τοῦ Συλλόγου 'Ενοικιαστῶν Καταστημάτων, τὸ 1938, ἐπισκέφτηκες, μαζὶ μὲ δυὸ ἄλλα μέλη τῆς ἐπιτροπῆς τὸν τότε Δήμαρχο, καὶ ἐζήτησες τὴν ἐλάττωση τοῦ ρεύματου καὶ τὸ σταμάτημα τῶν 5 γρ. τὸ μῆνα γιὰ τὸ μετρητή!

Σήμερα ποὺ εἶσαι ἐσὺ Δημοτικὸς Σύμβουλος — καὶ μάλιστα καὶ... «λαϊκὸς» κύριε Χρίστο Σαββίδη — τί κάνεις ἤ, τουλάχιστο, τί λές;!

"Η μήπως ὅλη αὐτὴ ἡ «συμπόνια» γιὰ τὸν ἐργαζόμενο λαό, ὅλος αὐτὸς ὁ φαρισσαϊκὸς ἀκριβῶς θόρυβος—καβγᾶς—ποὺ ξεφτύρισε δὰ καὶ τόσο ἀναπάντεχα—εἶναι γιὰ τὸ πάπλωμα, ἤγουν τὶς αὔριανές, ποὺ λέει ὁ λόγος, δημαρχιακὲς ἐκλογές - ὅπως σᾶς ξεσκεπάσαμε καὶ σὲ προηγούμενο φύλλο μας;!....

Βαρώσι,
9 τοῦ Φλεβάρη, τοῦ 49.

(ΕΝΑΣ ΠΟΛΙΤΗΣ ΤΟΥ ΒΑΡΩΣΙΟΥ)

ΟΠΩΣ ΕΜΕΙΣ ΤΑ ΠΡΟΒΛΕΠΟΥΜΕ !

'Ανοιχτὴ 'Επιστολὴ πρὸς τὸ Συνέδριο, τὴ Κεντρ. 'Επιτροπὴ

καὶ τὰ μέλη τοῦ Κομμ. Κ. τῆς Γιουγκοσλαβίας

(ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΜΑΚΡΙΑ Η ΚΑΘΑΡΣΗ!)

('Απ' τὸ περασμένο)

'Ανάγκασε τὸ κομμουνιστικὸ κόμα τῆς 'Ισπανίας νὰ διακηρύξει, κατὰ τὸν ἐμφύλιο πόλεμο, ὅτι ἡ κατάληψη ἐργοστασίων ἀπὸ τοὺς ἐργάτες ἤταινε προδοσία.

'Επέβαλε στὸ κομμουνιστικὸ κόμα τῆς Γερμανίας, κατὰ τὸ 1930 – 33, ν' ἀκολουθήσει πολιτικὴ αὐτοχτονίας, ποὺ ἔφερε τὸ Χίτλερ στὴν ἀρχή.

'Η ἐξήγηση, ποὺ ἐδινόταν κάθε φορά, γιὰ τὰ συμβάντα αὐτά, ἤταν ὅτι ἡ Σοβιετικὴ "Ενωση ἤταν ἀναγκασμένη νὰ κρατάει πολιτικὴ ἄμυνας! Τὰ γεγονότα, ὅμως, ἀπέδειξαν, κάθε φορά, ὅτι ἡ πολιτικὴ αὐτὴ ἀντὶ νὰ καταστήσει τὴ Σοβιετικὴ "Ενωση πιὸ δυνατὴ στὰ μάτια τῶν 'Ιμπεριαλιστῶν ἀντίθετα, μὲ τὸ ἀδυνάτισμα τοῦ διεθνοῦς προλεταριάτου, ἀπεμόνωσε περισσότερο τὴ Σοβιετικὴ "Ενωση, καὶ ἐπέτρεψε στὸν 'Ιμπεριαλισμὸ νὰ τῆς καταφέρει τρομερὰ χτυπήματα, σὰν ἐκεῖνο τοῦ 1941.

'Ακόμα καὶ σήμερα οἱ ἡγέτες τοῦ «κομμουνιστικοῦ» κόματος τῆς Σοβιετικῆς "Ενωσης, γιὰ νὰ διατηρήσουν τὴν ἀπόλυτη ἐξουσία τους ἀπάνω στὴ Κομινφόρμ, δὲ διστάζουν νὰ χαράξουν σὲ βάρος σας μιὰ πολιτικὴ γραμμὴ ποὺ μπορεῖ νὰ ἐκμεταλλευθεῖ ὁ 'Αμερικάνικος 'Ιμπεριαλισμός, καὶ ὅλοι οἱ ἐχθροὶ τῶν ἐργαζομένων τάξεων, σὲ βάρος αὐτῆς τῆς ἴδιας τῆς Σοβιετικῆς "Ενωσης.

ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ !

"Εχετε, κιόλας, διαφωτισθεῖ γιὰ τὰ αἴτια τῆς ἀντικομμουνιστικῆς αὐτῆς συμπεριφορᾶς, τοὺς Ρώσσους ἡγέτες, ἀπέναντι τῶν κομμουνιστικῶν κομμάτων τῶν ἄλλων χωρῶν. Στὴ περίπτωση αὐτὴ ἡ λέξη ἐκφυλισμός, μπορεῖ νὰ χρησιμοποιηθεῖ στοὺς στοὺς συλλογισμούς σας. Δὲν πρέπει νὰ φοβᾶστε τὴ λέξη αὐτή, οὔτε τὴ πραγματική της σημασία.

Τὸ πρῶτο γνώρισμα σ' ἕνα μπολσεβίκο εἶναι τὸ θάρρος νἀντιμετωπίζει τὴν πραγματικότητα ὅσο ὀδυνηρὰ κι' ἂν εἶναι, κι' ὅσο ὀδυνηρὰ μπορεῖ νὰ εἶναι ἡ ἐξέταση της. Εἶναι ἔγκλημα γιὰ ἕνα κομουνιστὴ νὰ προδώνει τοὺς ἐργάτες καὶ τοὺς συντρόφους τους καὶ εἶναι, ἐπίσης, πραγματικὸ ἔγκλημα ὅταν οἱ ἡγέτες τῶν «κομουνιστικῶν» κομάτων πολῶν χωρῶν ἐξαπατοῦνται, φοβούμενοι νἀντιμετωπίσουν τὴ πραγματικότητα.

Εἶναι αὐταπάτη νὰ ὑποθέσει κανεὶς γιὰ μιὰ στιγμὴ ὅτι μιὰ χώρα εἶναι προστάτης τοῦ σοσιαλισμοῦ, ὅταν κυβερνιέται ἀπὸ ἕνα κόμα ποὺ ἡ πολιτική του ἀπέναντι στὸ δικό του τὸ λαό, εἶναι ἀντικομμουνιστική.

Εἶναι αὐταπάτη, ἐπίσης, νὰ σκεφθεῖ κανεὶς ὅτι μιὰ πολιτικὴ ποὺ ἐπέφερε κρίση σὲ τόσα κομουνιστικὰ κόματα, μπορεῖ νὰ ὀνομασθεῖ Λενινιστικὴ πολιτική.

Μάλιστα! 'Η Σοβιετικὴ "Ενωση καὶ οἱ ἡγέτες τοῦ κομουνιστικοῦ κόματος τῆς ΕΣΣΔ, ἐκφυλιστήκανε. Σταματήσανε ἀπὸ τοῦ νἆναι οἱ προστάτες τῶν κομουνιστικῶν δυνάμεων τοῦ κόσμου, καὶ καθυποτάξανε τὸν ἀγῶνα γιὰ τὴ Διεθνῆ 'Επανάσταση στὴν ἐξυπηρέτηση τῶν δικῶν τους τῶν συμφερόντων. 'Επαναλαμβάνουμε τῶν δικῶν τους τῶν συμφερόντων, κι' ὄχι τοῦ Ρουσικοῦ προλεταριάτου: Γιατὶ οἱ ἐργάτες καὶ καταπιεζόμενοι ὅλων τῶν χωρῶν ἕνα καὶ μόνο συμφέρο ἔχουν τὴν ἐξάπλωση τοῦ κομμουνισμοῦ σ' ὅλο τὸ κόσμο, συμφέρο ποὺ εἶναι ἀδιάσπαστο.

Γιαφτὸ ἡ ἐγκατάλειψη ἀπὸ τοὺς Ρούσους ἡγέτες τοῦ ἀγῶνα γιὰ τὸ κομουνισμὸ ἔξω ἀπ' τὴν ΕΣΣΔ, κατέληξε, χωρὶς ἀμφιβολία, στὴν ἐγκατάλειψη τοῦ ἴδιου ἀγῶνα καὶ σ' αὐτὴ τὴν ἴδια τὴν ΕΣΣΔ. 'Ως ἐδῶ ἔφτασε ὁ ἐκφυλισμός τους.

ΟΙ ΑΙΤΙΕΣ ΤΟΥ ΕΚΦΥΛΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΕΣΣΔ:

Καί, μόλο ποὺ θὰ σᾶς φανεῖ ἀρκετὰ ὀδυνηρό, πρέπει τώρα νὰ σᾶς δώσουμε μιὰ καθαρὴ εἰκόνα τῶν κοινωνικῶν παραγόντων ποὺ συντείνανε στὴν κατάπτωση αὐτή:

'Απ' τὴν ἐποχὴ τοῦ Λένιν καὶ μετά, τὰ κομουνιστικὰ μέλη τοῦ κόματος ἦσαν ὑποχρεωμένα νὰ τηροῦν ἀφστηρὰ τὸ κανόνα ποὺ δὲν ἐπέτρεπε νἆναι παραπάνω τὸ μεροκάματο τους, ἀπ' τὸ μέσο ὅρο τοῦ μεροκαμάτου ἑνὸς εἰδικευμένου ἐργάτη. Οἱ εἰδικοὶ καὶ οἱ τεχνίτες μὴ κομουνιστές, ποὺ τοὺς χρειαζόταν ἡ τότε νεαρὴ Σοβιετικὴ Δημοκρατία, ἔπρεπε, κατανάγκη, νὰ πληρώνονται ἀνώτερο μεροκάματο, μὰ ἤτανε κάτου ἀπὸ τὸν ἀφστηρὸ ἔλεχο τοὺς ἐργάτες, ἔτσι ποὺ νὰ μὴ μποροῦν νὰ καταχραστοῦν ἐκεῖνο ποὺ ἦταν ὑποχρεωμένο τὸ κράτος νὰ τοὺς παραχωρήσει. Οἱ ἐργάτες ἤτανε οἱ κύριοι τῶν ἐργοστασίων, τῶν Σόβιετ καὶ τοῦ κόματος.

(Συνεχίζεται)

ΗΑΠΑΝΤΗΣΗ ΜΑΣ

Η ΠΑΛΗ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΣΤΑΛΙΝΙΣΜΟ

καὶ ἡ Θέση τῆς 4ης Διεθνοῦς

(ΣΕ «ΦΙΛΟΥΣ» Κ' ΕΧΘΡΟΥΣ!)

35 'Ο Τρότσκυ, σωστὰ χαραχτήρισε τὸ Χίτλερ καὶ τὸ Στάλιν σὰν «δίδυμα ἀστέρια». 'Η κύρια δύναμη τοῦ Σταλινισμοῦ κ' ἡ οὐσιώδικη εὐκαιρία ἐπιβίωσης τοῦ παγκόσμιου ἰμπεριαλισμοῦ ἔγκειται ἀκριβῶς στὴν ἀλληλεπίδρασή τους, στὶς ἀμοιβαῖες σχέσεις τους μέσα στὴ συνείδηση τῶν μαζῶν. Στὸ βαθμὸ ποὺ ὁ 'Αμερικάνικος ἰμπεριαλισμὸς δείχνει αὐξανόμενη ἐχθρικότητα πρὸς τὴ Σοβιετικὴ γραφειοκρατία, καὶ ποὺ οἱ μπουρζουαζίες τῶν διαφόρων χωρῶν ἐντείνουνε τὶς ἐκστρατίες τους ἐνάντια στὰ δικά τους ξεχωριστὰ σταλινικὰ κόμματα, οἱ μᾶζες ἀναπόφευχτα θὰ τείνουνε πρὸς τὸ νὰ θεωροῦνε τὴ Σοβιετικὴ γραφειοκρατία καὶ τὰ σταλινικὰ κόμματα σὰν ἀντι-ἰμπεριαλιστικὲς κ' ἐπαναστατικὲς δυνάμεις: Κ' οἱ μᾶζες θὰ ἐξακολουθᾶνε νὰ τοὺς δίνουνε πολλὴ ἢ λίγη παθητικὴ ὑποστήριξη, ἀκόμα καὶ σὲ περιπτώσεις ποὺ οἱ μᾶζες ἀποχτήσανε λίγη πεῖρα τῆς προδοτικῆς πολιτικῆς τῶν σταλινικῶν ἡγετῶν καὶ τῆς συνεργασίας τῶν τάξεων.

'Απ' τὴν ἄλλη μεριά, στὸ βαθμὸ ποὺ οἱ μᾶζες — στὶς χῶρες ποὺ ὁ Σταλινισμὸς βρίσκεται στὴν ἐξουσία — θὰ τείνουνε πρὸς τὸ νὰ θεωροῦνε τὸ ἰμπεριαλιστικὸ «δημοκρατικὸ» στρατόπεδο σὰν τὴ μόνη ἄλλη διέξοδο ἀπ' τὴ μισιομένη Σταλινικὴ διχτατορία, θὰ στραφοῦνε, σιγὰ-σιγά, πίσω στὶς «δημοκρατικὲς καὶ σοσιαλδημοκρατικὲς ὀργανώσεις ποὺ βρίσκουνται στὴν ὑπηρεσία τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ καὶ θὰ δώσουνε, σ' αὐτὲς τὶς ὀργανώσεις, μιὰ νέα μαζικὴ βάση στὶς χῶρες ποὺ οἱ ὀργανώσεις αὐτὲς εἴχανε χάσει παντελῶς τὴ λαϊκὴ ὑποστήριξη ἀπ' τὸ τέλος τοῦ πολέμου.

'Αλλὰ ὁ Χίτλερ καὶ ὁ Στάλιν ἤτανε «δίδυμα ἀστέρια», μόνο καὶ μόνο γιατὶ ἡ ἱστορικὴ ἐποχὴ τῆς ἐμφάνισής τους ἤτανε μιὰ ἐποχὴ ὀπισθοχώρησης καὶ ἀποτελμάτωσης τοῦ κινήματος τῆς ἐργατικῆς τάξης. 'Η περίοδος ἀνόδου ποὺ τώρα περνᾶμε περιέχει, ἀπ' τὴ λογικὴ τῆς δικῆς της ἀνάπτυξης, τὸ μηχανισμὸ γιὰ τὴν κατάργηση τοῦ φαύλου κύκλου ποὺ μέσα του ἡ ἀνθρωπότητα διατρέχει τὸν κίνδυνο νὰ χάσει κάθε εὐκαιρία γιὰ ἐπιβίωση. Στὴν πορεία αὐτῶν τῶν ἀγώνων, στὴν ἀνάπτυξη καὶ γενίκευσή τους, οἱ μᾶζες ταυτόχρονα θὰ ἀποχτήσουνε τὴ χρειαζούμενη πεῖρα καὶ τὸ ἐπαναστατικὸ δυναμισμὸ γιὰ ν' ἀπελευθερωθοῦνε ἀπὸ τὴ σταλινικὴ ἐπιρροὴ καὶ νὰ ξεκαθαρίσουνε τὸν ἀντι-ἰμπεριαλιστικὸ καὶ ἀντισταλινικό τους προσανατολισμό. 'Ολόκληρη ἡ προοπτική μας βασίζεται πάνω σ' αὐτὴ τὴν ἀντίληψη: ΟΤΙ Η ΠΑΛΗ ΤΩΝ ΤΑΞΕΩΝ ΘΑ ΘΡΙΑΜΒΕΥΣΕΙ ΤΕΛΙΚΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΣΤΑΛΙΝΙΣΜΟ.

'Αλλά, σήμερα κιόλας, εἶναι καθαρὸ πὼς ὁ ὑποκειμενικὸς παράγοντας, ἡ ὕπαρξη ἑνοῦ ἐπαναστατικοῦ κόμματος ποὺ νἆναι ἀγκυροβολημένο μέσα στὶς μᾶζες, καὶ ποὺ νὰ τὸ παίρνουνε στὰ σοβαρὰ οἱ μᾶζες, παίζει ἕνα ἀποφασιστικὸ ρόλο σ' αὐτὸ τὸ προτσὲς τῆς χειραφέτησης τοῦ κινήματος τῆς ἐργατικῆς τάξης ἀπ' τὸν ἀποσυνθεμένο Σταλινισμό, πρᾶμα ποὺ εἶναι ἡ ἀναγκαία προϋπόθεση γιὰ τὴν ἐπαναστατικὴ ἀπολύτρωση τοῦ προλεταριάτου ἀπ' τὸν ἐκφυλισμένο καπιταλισμό.

Πρόσφατα παραδείγματα, στὶς ἀποικιακὲς χῶρες τόσο, ὅσο καὶ στὴ Γαλλία, ἔχουν δείξει καθαρὰ τὴ δυνατότητα ἑνοῦ περιορισμένου σπασίματος, διαμέσου τοῦ Σταλινικοῦ μηχανισμοῦ, ἀπ' τοὺς ἀγωνιζόμενους ἐργάτες σ' αὐτὸ τὸ στάδιο. 'Ωστόσο αὐτὸ τὸ προτσές, ἀναγκαῖα, περιορίζεται ἀκόμα ἀπ' τοὺς ἀκόλουθους παράγοντες:

α) Τὰ Σταλινικὰ κόμματα, δὲν ἔχουνε ἀκόμα πλέρια «φθαρεῖ» μέσω τῆς συμμετοχῆς τους στὴ διακυβέρνηση.

β) "Εχουνε μεγαλύτερο περιθώριο γιὰ μανουβραρίσματα, σὰν ἀποτέλεσμα τῆς ἐχθρικότητας τῆς μπουρζουαζίας ἐνάντιά τους, ποὺ ἔχει αὐξηθεῖ.

γ) "Εχουνε καταφέρει νὰ «ξαναντιώσουνε» τὸ ρεφορμισμό, συνθέτοντας τονε μὲ μιὰ σειρὰ ἀπὸ συνθήματα τῆς μετα - ἐπαναστατικῆς περιόδου στὴ Ρουσία.

δ) 'Ακόμα δὲν ὑπάρχει ἐπαναστατικὸ κόμμα ποὺ νὰ θεωρεῖται, ἀπ' τὶς μᾶζες, ἀρκετὰ ἱκανὸ στὴ πράξη γιὰ νὰ παρουσιαστεῖ σὰν πραγματικὴ διέξοδο ἄλλη ἀπ' τὸ Κομμουνιστικὸ σταλινικὸ κόμμα.

ε) Τὰ προχωρημένα στρώματα τοῦ προλεταριάτου ἔχουνε αἰσθανθεῖ τὴ σταλινικὴ προδοσία, μόνο στὸν οἰκονομικὸ τομέα (στασιμότητα τοῦ μεροκαμάτου, «πρῶτα ἡ παραγωγή», ἀπεργοσπαστικὲς πράξεις κ.τ.ρ.)

Κάτω ἀπ' αὐτὲς τὶς συνθῆκες, ἕνα σὲ μεγάλη κλίμακα κίνημα, ποὺ νὰ ἀποσπᾶται ἀπ' τὶς σταλινικὲς ὀργανώσεις, θὰ εἶναι ἕνα μακρὸ καὶ ἐπίπονο προτσὲς ποὺ, στὴν οὐσία του, αὐτὸ τὸ προτσὲς εἶναι ταυτόχρονο μὲ τὸ προτσὲς τῆς οἰκοδόμησης τοῦ ἐπαναστατικοῦ Κόμματος. Μὲ συνεπῆ, ἔξυπνη καὶ ὑπομονετικὴ ἐπέμβαση στοὺς ἐργατικοὺς ἀγῶνες, σ' ὅλα τὰ μαζικὰ κινήματα διαμαρτυρίες καὶ ἐξεγέρσεις, οἱ ἐπαναστάτες μαχητὲς πρέπει, βαθμιαῖα, νὰ κερδίσουνε τὴν ἐμπιστοσύνη τῶν πιὸ προχωρημένων ἐργατικῶν στρωμάτων, γιὰ νὰ μπορέσουνε νὰ ἀποτελέσουνε μιὰ πραγματικὴ νέα ἡγεσία, γιὰ τὸ ἑπόμενο ἐπαναστατικὸ κόμμα. Θὰ μπορέσουνε νὰ παίζουνε αὐτὸ τὸ ρόλο, μόνο στὸ μέτρο ποὺ θὰ παρουσιάζουνται κάτω ἀπ' τὴ δική τους ἀληθινὴ σημαία, ποὺ οἱ μᾶζες δὲν πρέπει νὰ ἀφεθοῦνε νὰ συγχίζουνε μὲ τὸν «Ἀριστερὸ Σταλινισμό».

(Συνεχίζεται)

Ὑπεύθυνος: Γ. Χειμαρρίδης
Τύποις: «ΖΑΒΑΛΛΗ» Λευκωσία